

Bezinning 372: Overgave zonder rechtszaak

Marcus 11,27-33 = wekdagen 8° week zaterdag

Het Woord

Ze kwamen weer in Jeruzalem aan. Toen Jezus zich in de tempel ophield, kwamen de hogepriesters, de schriftgeleerden en de oudsten van het volk naar Hem toe en vroegen Hem: 'Op grond van welke bevoegdheid doet U die dingen? Wie heeft U het recht gegeven om zo te handelen?' Jezus antwoordde: 'Ik zal u een vraag stellen; als u Me daarop antwoord geeft, zal Ik u zeggen op grond van welke bevoegdheid Ik zo handel. Doopte Johannes in opdracht van de hemel of in opdracht van mensen? Antwoord Mij.' Ze overlegden met elkaar en zeiden: 'Als we zeggen: "Van de hemel," zal Hij zeggen: "Waarom hebt u hem dan niet geloofd?" Maar als we zeggen: "Van mensen," wat dan?' Ze waren namelijk bang voor de menigte, want iedereen hield Johannes voor een echte profeet. Dus zeiden ze tegen Jezus: 'We weten het niet.' En Jezus zei tegen hen: 'Dan zeg Ik ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik die dingen doe.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De groep die Jezus aanspreekt, verwijst regelrecht naar het Sanhedrin, het hoogste joodse gerechtshof. Het proces tegen Jezus is al begonnen. Ze dagvaarden Hem. Ze vragen naar zijn volmacht. Natuurlijk komt het aan het Sanhedrin toe volmachten toe te kennen. Ze menen van God zelf het gezag gekregen te hebben om dat te doen. Zelfs dat ze de controle naar volmachten moeten uitvoeren.

Toch is het schrijnend, gezien vanuit de evangelist en de christenen. De mens dagvaardt God. De mens daagt God voor het gerecht. De mens eist dat God zich legitimeert en verantwoordt. Op wiens gezag werkt God? Wie gaf God de volmacht de mens te beminnen? Alsof Hij op een ander gezag zou kunnen steunen, dan op zichzelf.

Johannes was zeer populair. Hij had het immers opgenomen voor de gewone mens, voor de zondaars. Hij had hun vergiffenis toegezegd. Hij had hen perspectief gegeven en gezegd dat God hen bemint en dat ze geroepen zijn hun bijdrage te leveren aan God en mens. Op het tempelplein zijn er natuurlijk ook gewone mensen. Het gaat dus over een publieke rechtspraak. En de rechters vrezen die mensen. Deze laatste erkennen immers dat Johannes een profeet was en dus op gezag van God sprak. Maar ze erkenden dat niet tijdens zijn leven. Hadden ze God erkend in Johannes, dan hadden ze in hem moeten geloven en zich – even als de zondaars, op wie ze zo neerkijken – moeten bekeren en laten dopen. Maar dat was ondenkbaar voor hen.

Jezus zegt uiteindelijk niet van wie Hij de volmacht kreeg om lief te hebben, mensen te bevrijden en mensen hoop en toekomst te bieden. Want zijn toehoorders zijn niet in staat het antwoord te aanvaarden. Ze leven immers niet in contact met God, maar zijn opgesloten in louter menselijke cirkelredeneringen, in het menselijke oordeel.

Het Woord in mijn leven

Voor welke feiten of historische gebeurtenissen roep ik God ter verantwoording? Kan ik Gods werking herkennen in zijn profeten? Geef ik me over aan zijn woorden? Handel ik naar wat God van mij vraagt?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U bent de Zoon van God,
U bent God.
U handelt en spreekt
op gezag van Uw Vader.
Niemand kan U
om verantwoording vragen
voor de liefde die U geeft.
Bevrijd ons van onze neiging
te controleren en te oordelen
als doorzichtige excuses
om ons niet te moeten bekeren.
Werk in ons wereld
in volle helderheid
met Uw liefde, dienstbaarheid
en bevrijding. Amen.

© Eric Haelvoet 2015